

Højesteret: Fradragsret for lønudgifter til filantropisk arbejde

Højesteret har den 26. januar 2024 afgjort, at lønudgifter til personale, der foretager filantropiske uddelinger, er fradragsberettiget for foreninger på niveau med lønudgifter til en almindelig kommerciel virksomhed. Med dommen udvides virksomheders adgang til at fradrage lønudgifter, da skattemyndighederne endnu ikke har anerkendt fradrag for lønudgifter til filantropisk arbejde.

Sagen kort

I slutningen af 2017 vedtog et stort flertal i Folketinget ligningslovens § 8 N, hvorefter virksomheder kan fratække lønudgifter til deres ansatte, uanset hvad de beskæftiger sig med. Bestemmelsen var en følge af to principielle domme afsagt af Højesteret den 30. juni 2017 og har til formål at udvide fradragsretten for lønudgifter med videre, udover det, der navnlig følger af statskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

I sagen havde Skatteministeriet indbragt en forening, der ifølge sine vedtægter blandt andet havde til formål at støtte almennyttige og almenvelgørende formål. Foreningens formål var også at drive investeringsvirksomheder, for retten med påstand om, at foreningen ikke kunne få fradrag for lønudgifter til filantropiske uddelingsaktiviteter, jf. ligningslovens § 8 N.

I sagen udtalte Højesteret, at hovedformålet med indførelse af ligningslovens § 8 N var at skabe en hjemmel til, at virksomheder kan fradrage lønudgifter, der vedrører etablering af ny virksomhed, udvidelse af eksisterende virksomhed samt lønudgifter vedrørende køb, salg og omstrukturering af en virksomhed. Hertil udtalte Højesteret, at der efter bestemmelsens ordlyd eller forarbejderne dertil ikke var grundlag for at anse fradragsretten for at være begrænset til det, der var hovedformålet med lovændringen.

Højesteret bemærkede, at det afgørende for fradragsretten er, hvorvidt lønudgifterne er erhvervmæssige. Ifølge lovforarbejderne skal erhvervmæssige lønudgifter forstås som udgifter, der understøtter driften af virksomheden, og ligeledes at udgiften kan anses for at være afholdt i virksomhedens interesse.

Som følge af at foreningen har afholdt lønudgifter i forbindelse med at opfylde sit uddelingsformål, hvilket var en aktivitet, der var en integreret del af foreningen, samt at denne aktivitet understøttede driften af den samlede virksomhed, fandt Højesteret, at udgifter var afholdt af erhvervmæssige grunde.

Højesterets dom får ikke kun betydning for foreninger og fonde, der har velgørende aktiviteter. Den kommer også til at have betydning for virksomheder, der tillader, at medarbejdere udfører frivilligt arbejde i arbejdstiden, som kan rummes i virksomhedens drift. Dommen understreger derfor, at virksomheder ikke behøver at adskille lønudgifter, der vedrører frivilligt arbejde fra de udgifter, som arbejdet på normalvis vedrører.

ROBERT MIKELSONS
ADVOKAT (H), PARTNER

(+45) 77 40 10 30
ROM@NJORDLAW.COM

SEBASTIAN BRETH ARNBERG
ADVOKAT

(+45) 77 40 11 30
SBA@NJORDLAW.COM